

Puistonpenkillä

on keväisenä aamupäivänä mukava istua lueskelemassa romaania ja katselemassa, kun novellit ajavat romaaneja takaa. Tämä vertaus ei tarkoita olla mikään kirjallis-esteettinen kielikuva, tulipahan vain mieleen, kun siinä muun puistoyleisön tasaisessa virrassa viiletä ohi pari riikinkukon kirjaa ja kaunista romaanitarta, joiden perässä poikapaha tulla taapersi olka vääränä isoa matkalaukua raahaten.

Meikäläiselle, joka yleensä joutuu joka solullaan myötäilemään tätä arkista hyörinää ja pyörinää, jota ihmiselämäksi kutsutaan, tekee joskuskaan hyvää istahtaa noin vain puistonpenkille, antaa auringon paistaa kasvoihin ja upottaa siinä mielentilassa mielenkiintoiseen kirjaan. On niin lämmin ja hyvä olla, että väkisten syntyy suorastaan etelämainen tunnelma. On kuin istuisi jonkun eteläisen suurkaupungin bulevardipenkillä, varjoisten vanhojen puitten alla ja kun siitä nostaa katseensa näkee yhtäjaksoisen ihmisgaaton, monivivahteisen, monivärisen, monenikäisen ja monenkarvaisen vaeltavan ohitse. Useimmilla on kiire, mutta useimpien koko esiintymiseen on kevätilma silti painanut leimansa.

On virkistävää tosiaan välillä asettua sivustakatsojaksi ja vain todeta, että maapallo pyörii.

Yhden vakavan varoituksen haluaisin erikoisesti puistoissa leikkivien lasten puolesta antaa jokaiselle pöyräilijälle, joka aikookaan rikkoa lakia ajamalla puiston läpi. Varokaa totisesti, pojat, ottamasta tunnollenne jonkun lapsiraukan, loukkaantumista tai pahimmassa tapauksessa henkeä! Kumma vain, kun poliisikin, jonka piti nähdä tuokin tapaus, antoi kurittoman ajajan mennä menojaan.

Allöttävän tapauksen näin myös samaisena aamuna. Kaikesta päätäten maaseutulainen rouvasihminen kuljetti puiston läpi matkalaukkuaan ja pientä poikaa. Laananojan kohdalla hän pysähtyi, kaivoi mukin kassistaan ja otti vettä ojasta ja — joi sitä! Juotuaan meni hän pojan luo ja juotti myös tätä. Huh, kylmät väreet kulkivat pitkin selkäpäitäni.

Vaikka ihminen nyt ei olisikaan kaupunkilainen, niin saattaisi kait hän silti kuvitella, mitä kaikkea tuollainen haiseva ojapahanen sisältää! Ja keskellä päivää keskellä kaupunkia, kun 50 metriä, joka suuntaan kulkemalla olisi voinut saada juodakseen sentään hieman terveellisempää vesiohiovettä! Hyvät ihmiset, kyllähän sitä sentään vieraassakin kaupungissa luulisi vettä olevan saatavissa muualtakin kuin ojasta.

Mutta päivä pastoi ja kesä teki tuloaan.